ବଦ୍ରୀନାଥ ଜଣାଣ ।

ସୁରଙ୍ଗି ନରେଶ

ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣି ରାଜା ହରିଚନ୍ଦନ

ଜଗଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଓ

ପ୍ରକାଶିତ

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ।

୧୯୦୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ।

ICHAPUR

Printed at the C. C. M Press

1904.

Digitized by srujanika@gmail.com

ବିଶ୍ୱନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ ।

କେଉଁ ଦୀନଜନ, କରେ ନିବେଦନ, ବିଶ୍ୱନାଥଙ୍କ ଛାମୁରେ । ଭୃଙ୍ଗଭାବୁ ବହି, କମ୍ବନ୍ଦ୍ୱେ ରହି, ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଭକତରେ ହେ । ଅହେ କୈଳାସ ଈଶ୍ୱର, କରୁଣାରେ ଏକ୍ଲେଶ ଉଦ୍ଧର ହେ ॥ ୧ ॥

ଜନ୍ମପର୍ଯ୍ୟ ଧର, ଗର୍ଣ୍ଣିଣ ଏଥର, ଖଗଙ୍କ ପୀଡ଼ା ଅମ୍ଭେ । ଖଣ୍ଡିଣ ପ୍ରକାର, ଝଙ୍କାର ପଦ୍ମର, ସେବାରେ ରଖାଅ ବେଳେ ହେ । ଜରେ ଶୁଣି ମୋ ମନନ, ଶେଦପାଶରୁ କର ମୋଚନ ହେ ॥ ୨ ॥

ଚରକଣ୍ଠସୋଜ୍ଜ [illegible] ମୋର । ଗୁହାର ଶୁଣି [illegible] ନିବାର ହେ । ଗାବ୍ରା [illegible] ଯାଏ ସନ୍ଥ ହେ ॥ ୩ ॥

Digitized by srujanika@gmail.com

ଘୋର ଅଛୁ ଅନ୍ଧ, ଘୋର ପାପଗ୍ରସ୍ତ, ଘଣ୍ଟକୁ କରୁଛ ଧ୍ୟାନ । ଘୂର୍ଣ୍ଣିହେଉ ଦୁଃଖ,-ସାଗରେ ବମୁଖ, ହୋଇଅଛୁ ସର୍ବଯାନ ହେ । ସେନ ଘଣ୍ଟକୁ ଘୋଡ଼ାଇ, ଘଣ୍ଟେଶ୍ୱର କର ମୋତେ ଶାନ୍ତ ହେ ॥ ୪ ॥

ନବପଞ୍ଚପୁରେ, ନକ୍ଷତ୍ର ଶ୍ରେଣୀରେ, ଲରେଖ ହୋଇ ମୋପର, ନଥିବନ୍ତ କେହ୍ବ, ନକ୍ଷମଧ୍ୟ ନୋହ୍ବ, ନିରବଧି ଏହ୍ବପର ହେ । ନିଯୋଜ୍ୟରେ ଏବଲମ୍ବ, ନକ୍ରୁରଣ ହୁଅ ଅବଲମ୍ବ ହେ ॥ ୫ ॥

ଚନ୍ଦ୍ର-ଭୂଷଣ, ଚକ୍ର-ଧାରଣ, ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱୟଙ୍କର ଭାତ, ଚପଳରେ ଭବ, ଚାରୁ କଲୋଭବ, ଚରଣାମୃଜ ବର୍ଜ୍ଜିତ ହେ । ଚଖାଇଣଦେଲେ ଚନ୍ଦ୍ରା,-ଚତ୍ଭାନ ଅ ନ୍ନେ ଲଭିଯାନ୍ତା ହେ ॥ ୬ ॥

ଛଦ୍ମ ଦଶା ବେଳେ, ଛଦ୍ମକର ହେଲେ, ଛଡ଼ିଦେବ ଯେବେ ହର, ଛଅଷ୍ଟଭୁବନେ, ଛନ୍ଦନେ କେ ମନେ, ଭକ୍ତବେ ନାମ ଭୂମ୍ଭର ହେ । ଛର କ୍ଳେଶେ ଭସ୍ମପାଇ, ଛପିଅଛୁ ଯା ଦେଖାନଦେଇ ହେ ॥ ୭ ॥

ଜଞ୍ଜାଳଜାଳରେ, ଜଡ଼ ନିରନ୍ତରେ, ଜଡ଼ବୋଲି ବୋଲାଉଛି । ଜଡ଼ବସ୍ତୁ ପାଇ, ଜଡ଼ୀଭୂତ ହୋଇ, ଜଡ଼ବର

ପଢ଼ିଅଛୁ ହେ । ଢଳ୍କନ୍ୟାଧର ଢବେ, ଢଣାଣଙ୍କୁ ଶୁଣ
ଲବେ ଏବେ ହେ ॥ ୮ ॥

ଢ଼ାମ୍ପଦେଇ ଆସି, ଢ଼ିଙ୍କି କେଣ ପାଶୀ, ଢ଼ାମ୍ପିନେବଟି
ଏ ପ୍ରାଣ, ଢ଼ିଛ ସେ ଦର, ଢ଼ିମିରେ ଦୂର, ନକଲେ ହେବ
ଦୂଷଣ ହେ । ଢ଼ାଡ଼ବାସୀ କୃପାମୃତ, ଢ଼ିଷ୍ଟଦ ମୋପରେ ହେଉ
ପାତ ହେ ॥ ୯ ॥

ଣରେଣରେ ଅଭ୍ର, ନୈରାଶ୍ୟ ନହେଉ, ନମୁଛି ପଦେ
ତୁମ୍ଭର । ନରଙ୍କରେ ପୁଣ୍ୟ, ନାଭିଙ୍କା ବୋଲଣ, ହେବଟି
ଲେଖା ନିକର ହେ । ନିଖିଳରେ ଭୁମ୍ଭପନା, ନାଶିବ କେବା
ଏ ମୋ ଯାତନା ହେ ॥ ୧୦॥

ତାହଅଛୁ କ୍ଷୀଣ, ତାଣହୋଇ ଛିଦ୍ର, ଟିକଏ ପାଇବାଯାଏ ।
ତଙ୍କରେ ତା ଗଟ, ତଙ୍କାଇ ହେ ଶବ, ଟେକ ରଖାଅ ନିର୍ଭୟେ
ହେ । ଟିକକରେ ମନ ମୋର, ଟଳଟଳ ହୁଏ ପାଇ ଦର
ହେ ॥ ୧୧ ॥

ଠିକରେ ଠେଉ, ଠଉର ତୁମ୍ଭର, ଠଣ ସୂନ୍ଦରାଙ୍ଗି
ମୋକ୍ଷ । ଠାବବୋଲ ଭାବି, ଠିକଣା କରିବ, ଟିକ୍କଏ ହେଲେ
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେ । ଠୁଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣି,-ଠାରେ କୃପାକର
ଶୂଳପାଣି ହେ ॥ ୧୨ ॥

Digitized by srujanika@gmail.com

ଉଷ୍ଣ ଜଳେ ହେଲା, ଡୁବିବ ମୋ ଭେଳା, ଡୃଡି
ନକରାଇ ଆର । ଡାକଶୁଣି ଲୋଳେ, ତୋଳି ପଦତଳେ,
ରଖି ମୋର ଦର ହର ହେ । ତୁମ୍ଭ ଭକତ ଅଟେ ମୁହିଁ, ତୁମ୍ଭ
ପର କିଛି ନଜାଣଇଁ ହେ ॥ ୧୩ ॥

ଟଳଟଳ ହୋଇ, ଟଙ୍କାର ଆସଇ, ଗାଲେ ହେଲେ
ହେ ମହେଶ । ତୋବେ ପଦଜାର, ଚୋବାଇ ପାପର, ତମକୁ
କରାଅ ଧ୍ୱଂସ ହେ । ଟକଟକ ହୋଇ ଜୀବ, ଟଳପଡ଼ିଲେ
ନିବା ଯାଇବ ହେ ॥ ୧୪ ॥

ଅଶରଣତ୍ରାତା, ଅଖିଳକରତା, ଅକର୍ମରେ କର୍ମଦାତା ।
ଅଽବୋଲ ତୁମ୍ଭେ, ଅଛ ସଦା ଦମ୍ଭେ, ଅମୂର୍ତ୍ତାର୍ତ୍ତି କର
ଚନ୍ଦ୍ରା ହେ । ଅଚ୍ଛିନେ କର କୃପା, ଅକାରଣରେ ନପାଅ
ଦୟା ହେ । ୧୫ ।

ଭୂଭବେ ଏଣ୍ଡିକୁ, ତମୋବିକାରକୁ, ଡରବା ଆଶାରେ
ପୁଣି ତବ ସୌଭାଗ୍ୟଦ-ତାମରସ ପଦ-ତଳେ ପଶୁଛୁ ଶରଣେ
ହେ । ଶାନ୍ତ କରିବାକୁ କେହ୍ନ, ତୁମ୍ଭବିନା ଆଉ ଅନ୍ୟ ନାହିଁ
ହେ ॥ ୧୬ ॥

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅଦୃଶ୍ୟୋଦ୍ଭ ମନ, ଛଳେ ଅପସନ, ଥଳାହୋଇ ଏପ୍ରକାର ଯାଉଥାଉ ପ୍ରାଣ, ଥାପିରେ କହଣ, ସନେହ ଫିଟାଅ ଗର ହେ । ଥିଲେ କୃପାକରଦାନ, ଥଣ୍ଡାପଉ ଏ ସବୁ ନସେନ ହେ ॥ ୧୭ ॥

ଦୀନଜନ ବାଣୀ, ଦଣ୍ଡେମାତ୍ର ଶୁଣି, ଦଗ ନକରି ହେ ହର, ଦେଇ କୃପାଦୃଷ୍ଟି, ଦୁଃଖାବ୍ଧିରୁ ପାଇ, କର ଘଞ ରଙ୍ଗ ଦାର ହେ । ଦଉ କଉକର ସଙ୍ଗ, ଦଗମୂର ବୋଲଉଛ ଶଙ୍ଗ ହେ ॥ ୧୮ ॥

ଧନି ହୋଇହୋଇ, ଧୂନବ ହଜାଇ, ଧର୍ମକର୍ମ ନଜାଣଇ, ଧଡ଼ସି ଧବଳ, ଧଗ୍ରଧରପାଳ, ଧ୍ୟାନରେ ରଖ ମଜ୍ଜାଇ ହେ । ଧରଣୀରେ ତୁମ୍ଭବିନା, ଧ୍ୱଂସିବ କେବା ଏ ମୋ ବେଦନା ହେ ॥ ୧୯ ॥

ନିରନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର, ନନ୍ଦନ ପଦ୍ମର, ନିଷ୍ଠେ ଯେ ଭଜେ ତାର, ନହୁଅଇ ରୋଗ, ନରହେଉ ଖଗ ଉପଦ୍ରବାଦ ନିକର ହେ । ନାହିଁତ ମୋ ଆଉ ସଂଖ୍ୟ, ନିଜ ଭକ୍ତ ଲଭିବାକୁ ସୌଖ୍ୟ ହେ ॥୨୦ ॥

ପଦ୍ମରେ ଶରଣ, ପଶୁଛି ଆସିଣ, ପ୍ରତୀକାର କରମୋର, ପଞ୍ଚଏକଅକ୍ଷ, ପାଶରୁ ଉଦ୍ଧାର, ପୂତକର କଳେବର ହେ । ପରତୋଷେ ଥିବି ତୁମ୍ଭ, ପଦୋଦକେ କର୍ଣ୍ଣବନ୍ଧଦମ୍ଭ ହେ ।୨୧

ପରିହାସ ଏ ମାୟା, ପାଶ ବନ୍ଧ ଦୟା, ପଦ୍ମାରବିନ୍ଦ
ଚରଣ ଫଳଦ ବୋଲଣ, ପଦା ମୁ କରିଣ, ଅଛିଟି ଫଣି-
ଭୂଷଣ ହେ । ପେରବ ସୁଦଶା କେବେ, ପେନ୍ଦ୍ର ଫୁରୁଣାରେ
ଲହ ଢବେ ହେ ॥ ୧୧ ॥

ବକ୍ରଗ୍ରହଯୋଗରୁ, ବଳଜ ହେବାରୁ, ବିକାଶ ଉନ୍ନତ
ହୋଇ, ବଞ୍ଚିବା ଭରସା, ବର୍ଜିଛି ହେ ଉସା, ବାହନ ଫନ୍ଦା
ନପାଇ ହେ । ବଞ୍ଚାଇବା ଶକ୍ତି ଥାଇ, ବଞ୍ଚନ କରୁଛ କା
କିପାଇଁ ହେ । ୧୩ ।

ଉତ୍କ୍ରାନ୍ତେ ସନ୍ତ, ଭବତଳେ ପଡ଼ି, ଘାରି ଯାଉଛି
ଏଥର, ଉଦ୍ରେକ ହେ ରୁମ୍ଭେ, ଭୀତନୋହ ଦମ୍ଭେ, ଭୀଷଣ
ବଳେ ଉଦ୍ଧର ହେ । ଭକ୍ତିରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇ, ଡାକେ
ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣି ଧାଇ ହେ ॥ ୧୪ ॥

ମନ୍ମଥ ଚିନ୍ତାନଳେ ମୁହୁର୍ମୁହୁଃ ଜ୍ୱଳେ, ମୁନ୍ଦୁରେ ନୋହି
ବିଶ୍ରାନ୍ତ ମହିମା ଅମୃତ, ମୋହରେ ବଞ୍ଚିତ, ପତନ ହେଉ
ଛନ୍ତି ହେ । ମୃତ୍ୟୁଭୟଂ ହୋଇଥାଏ, ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ନକରାଇବ
ଲୁଣ ହେ ॥ ୧୫ ॥

ଯାହାର ଚରଣ ଯୁଗଳ ସେବଣ, ଯହିଁ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ଯତ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯୋଗାସନେ ବସି, ଯୋଗମାୟା ନାଶି, ଯ ୯୯େ ଶେଷ ଅ ଚହେ । ଜଗ୍ରିସେ ବିଭୁଙ୍କ ନାମ, ଯାଚନା ଯା ନୁହେ ଉପଯମହେ ॥ ୧୬ ॥

ସ୍ୱଚ୍ଛା ସୁରସେନ, ସ୍ୱେଦେ ହୋଇ ଖିନ୍ନ, ରହନ୍ତେ ତବ ଶରଣେ, ରକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ କଲ ରସାରେ ତୁମ୍ଭର ରଖିଛ ଯଶ ଆପଣେ ହେ । ରୂକ୍ଷନୋହ୍ନ ସ୍ୱେହ୍ନପର, ରଖ ମତେ ଗରହ୍ନୁ ଉଦ୍ଧାର ହେ ॥ ୧୭ ॥

ଲୋକନାଥ ହୋଇ, ଲୋକଙ୍କ ରୂକ୍ଷନୋହ୍ନ, ଲବ କରୁଣା ନକଲେ, ଲୋକରେ କ ଯଶ, ଲଭିବ ବା ଲେଶ, ଲୋଲୋ ହ୍ନଲ ହାଲେଭଲେ ହେ । ଲୋପକର ମୋ ସନ୍ଦେହ, ଲୋକାପବାଦେ ସହେ ମୋଦେହ ହେ ॥ ୧୮ ॥

ବିପଦ ସଇତେ, ବୃତ୍ତଣ ଆଚଡେ, ବାଲୀଶ ପରି ହୁଅଇ, ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ବଞ୍ଚାଅ ଏଥିରୁ, ବାଞ୍ଛିତ ସିଦ୍ଧି କରାଇ ହେ । ବିଶ୍ୱରେ ତୁମ୍ଭରୁ ବିନା, ବିନାଶିବ କେବା ଏ ବେଦନା ହେ ॥ ୧୯ ॥

ଶ୍ରୀନନ୍ଦନପର, ଶ୍ରୀମନ୍ତ ତାରେଶ୍ୱର, ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି ତେଜ କି ଛିତ, ଶ୍ରବଣକରିଣ, ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଚରଣ, ସେବାରେ ରଞ୍ଜି ଭରିତ ହେ । ଶାନ୍ତରେ ମୋହର ତନୁ, ଶାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ଦିନୁ ଦିନୁ ହେ । ୨୦ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସୋମଚୂଡ଼ ଘୋର, ସୋମଚ୍ଛବିକର, ସୋମଜୀବକ ହେ ଏକା-ସୋମଜାଙ୍ଗ ଯାର, ସେବିନ ନିକର, ସୋମ ଲଭିଲେ ଅଲକା ହେ । ସେ ବିଭୁଙ୍କର ଚରଣ, ସଦାଧ୍ୟାଇ ନଚଳ କ୍ଷଣ ହେ ।। ୩୧ ।।

ଷଣ୍ମୁଖ ଜନକ. ଷଷ୍ଠୀକାନାପୂକ, ଷୋଡ଼ଶାଂଶ ର ଧୀହାରୁ, ସଦ୍ୟ ଭୟାକର, ସୋମଜପଦ୍ମର, ସୋମ ଦେଇ ନୋହୁ ସାରୁ ହେ । ସଂସାରେ କେ ହୃଦ୍ଭଲି, ସତ୍ୱପାରିବ ମୋହର ଅଳି ହେ ।।୩୨ ।।

ହରିଭୂକଧର, ହରିଦରହର, ହେଲେ ମାୟାମୋହେ ଭୁଲ, ହରି ହରି ହରି, ହରି ହରି ହରି, ହରି କେ ହରି ହେ ବୋଲ ହେ । ହେଜିଣ ନଚାହୁ ପାରି, ହେଉଛନ୍ତି ବିସ୍ମୃଭ ଅହରି ହେ । ୩୩ ।

କ୍ଷପାକରଧର, କ୍ଷିପ୍ରେ ଏହ ଘୋର, କ୍ଷିଦ୍ର ହରିବାକେ ହେଲେ, କ୍ଷୋ[illegible] କ୍ଷୌଣୀରଣଭୁଙ୍କୀ, ଯଥା ଚୂଡ଼ାମଣି ବୋ[illegible] ହେ । କ୍ଷମାକର ମୌଳ[illegible]ହାଷ, କ୍ଷିମ ମଣ୍ଡଳେ ଭଖା[illegible] ହେ ।।୩୪ ।।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।